

РЕШЕНИЕ

№ 36448

гр. София, 22.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 02.09.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **6897** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

С Определение от 08.05.2026г на СРС, НО, 107 състав е прекратено производството по н.а.х.д. №5820/2026г по описа на СРС, НО, 107 състав и делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Образувано е по жалба вх.№УРИ-433200-35350 от 23.03.2026г на М. Л. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх.Б, ап.19 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001105/06.03.2026г., издадена от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на основание чл.171, т.4 от ЗДвП спрямо жалбоподател е наложена принудителна административна мярка – изземване на свидетелството му за управление на моторно превозно средство №264631005 на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена при липса на фактическо основание. Заявява, че на 22.07.25г му е върнато СУМПС, както и че му е съобщено, че разполага с 1 контролна точка. В изпълнение на дадените му указания е преминал курс в лицензирана школа на територията на [населено място], който завършил успешно на 26.07.2025г и документите за курса са предадени от обучаващата организация към КАТ К.. Заявява, че курсът не е бил признат от КАТ К., като за това обстоятелство не е бил уведомен. Заявява, че административният орган е извършил съществено административно нарушение, изразяващо се в липса на уведомяване за непризнаване на курса, както и противоречие в данните, поддържани от администрацията. Твърди, че

заповедта е издадена в нарушение на чл.4 и чл.7 от АПК. Излага доводи, че заповедта е немотивирана, тъй като не е установен точния момент на отнемане на последната контролна точка, както и в заповедта липсват мотиви защо въпреки преминалия курс на обучение в лицензирана школа, курсът му не е признат от КАТ.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично и поддържа жалбата. Твърди, че в справката картон на водач е отразена единствено проверка за разрешение за допълнително обучение на 25.07.2025г, като е отразено единствено, че е допуснат, но в нея не фигурира възстановяването на контролни точки след успешно завършилото на 26.07.2025г обучение, за което има издадено удостоверение за преминато допълнително обучение рег. №241/26.07.2025г съгласно чл.157, ал.3 от ЗДвП и не са възстановени до 1/3 от предвидените точки, съгласно чл.158, ал.1, т.1 от ЗДвП. Иска се отмяна на оспорената ЗППАМ.

Ответникът - началник група към СДВР, отдел Пътна полиция редовно призован, се представлява от юр.П., който оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение с аргументи, развити в писмен отговор от 21.08.2026г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото и съобрази събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП е иззето свидетелството за управление на М. Л. П., като водач на МПС, на който са отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. В обстоятелствената част на заповедта е прието за установено, че на водача с НП №21-4332-003193/26.02.2021г, връчено и влязло в сила на 26.09.23г са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №21-4332-008211/19.04.2021г, връчено и влязло в сила на 12.06.2023г са му отнети 8 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №21-4332-010135/25.05.2021г, връчено и влязло в сила на 25.04.2024г са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №21-4332-010908/01.06.2021г, връчено и влязло в сила на 03.06.2023г са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №22-4332-006013/13.04.2022г, връчено и влязло в сила на 07.08.2024г са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №22-4332-014150/27.07.2022г, връчено и влязло в сила на 06.08.2024г са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №22-4332-020435/11.10.2022г, връчено и влязло в сила на 03.06.2023г, са му отнети 6 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №23-4332-018987/04.09.2023г, връчено и влязло в сила на 20.06.2024г са му отнети 8 контролни точки, като глобата по НП е заплатена; с НП №25-4332-01386/24.06.2025г, връчено и влязло в сила на 09.12.2025г са му отнети 8 контролни точки. Прието е, че общо отнетите точки за отчет на извършените наказания с влезли в сила НП на лицето са 60. Броят на максималния размер е 39 точки, определен с Наредба №Із-2539 от 17 декември 2012г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение /загл.изм.ДВ бр.26 от 2018г, в сила от 23.03.2018г, последно изм.и доп.ДВ бр.27 от 24 март 2023г/. Съгласно мотивите, изложени в ЗППАМ М. Л. П. не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП, след като са отнети всички контролни точки и е изгубил придобитата правоспособност за

управление да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР, която го е издала.

Прието е, че с влизане в сила на последното НП на 09.12.2025г на водача са отнети всички контролни точки и е изгубил придобитата правоспособност за управление и е следвало да върне СУМПС в съответната служба на МВР, която го е издала.

Наказателните постановления са представени по делото и видно от съдържанието им са връчени срещу имена, дата на връчване и подпис в разписките за връчване, за наказателни постановления №НП 22-4332-006013/13.04.22г, НП №4332-014150/27.07.2022г и НП№22-4332-020435/11.10.2022г не са представени доказателства за уведомяването на жалбоподател и не са представени разписки за връчването им, за Наказателно постановление №23-4332-018987/04.09.2023г е отбелязано, че е връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, но административният орган не е представил доказателства за връчване на НП по посочения ред – представена е докладна записка относно посетен адрес за установяване на лице и връчване на НП, в която е отразено, че е проведен телефонен разговор с лице, представило се за П., което обаче не се е явило за получаване на НП. Липсват доказателства за посещения на адреса на жалбоподател.

Видно от съдържанието на последното посочено в ЗППАМ наказателно постановление №25-4332-013876/24.06.2025г на основание Наредба №Из-2539/17.12.2012г на МВР се отнемат общо 8 точки, като към 24.06.2025г на водача остават 1 контролна точка.

По делото е представена и справка за нарушител/водач, според която е извършена проверка за разрешение за допълнително обучение, отразена на дата 25.07.2025г, с описание „допуснат“, като в справката липсва отбелязване за това дали обучението, за което е представено удостоверение за преминато допълнително обучение рег. №241/26.07.2025г за завършен успешно на 26.07.2025г курс за допълнително обучение съгласно чл.157, ал.3 от ЗДвП е признато, както и липсва отразяване че са възстановени до 1/3 от предвидените точки, съгласно чл.158, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Като доказателство по делото е приета Заповед №513з-12086/14.10.2025г на Директор на СДВР, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г на Министъра на вътрешните работи и Заповед№8121к-12547/12.09.2024г на Министър на вътрешните работи за заеманата от Г. В. Б. длъжност.

По делото е приета административната преписка и писмените доказателства, представени от административния орган, жалбата, ведно с приобщени писмени доказателства по н.а.х.д.№5820/2026г по описа на СРС.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от връчването на заповедта на 06.03.2026 г. до подаване на жалбата на 20.03.2026 г., от лице с правен интерес – адресат на ЗППАМ и срещу подлежащ на съдебно оспорване акт.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Принудителната административна мярка е приложена със заповед от надлежно оправомощено длъжностно лице.

Заповедта е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква

"а", т. 6 и 7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приобщена заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР, с която полицейски органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР от отдел Пътна полиция са оправомощени да прилагат ПАМ по чл.171, т.4 от ЗДвП

От формална страна е спазена предвидената от закона писмена форма. Заповедта съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, но не са ясно изложени фактически и правни основания за нейното издаване, както и разбираема разпоредителна част.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 4 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на водач на МПС, който не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. Съответно разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП гласи, че водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. Според разпоредбата на чл. 2 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение (Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г.), притежателят на свидетелство за управление на моторно превозно средство получава 26 контролни точки, а след придобиване на 24 месеца стаж като водач на моторно превозно средство - допълнително 13 контролни точки, т. е. максимален размер от 39 контролни точки за отчет на извършените от него нарушения на Закона за движението по пътищата. Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, контролни точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

С оглед разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, административният орган е този, който следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед. Следователно, следва към преписката да са представени сочените в заповедта наказателни постановления, с които са отнети всички контролни точки на водача. Съответно, тези наказателни постановления трябва да са влезли в сила и да не е проведено допълнително обучение преди влизане в сила на НП и да не са възстановени до 1/3 контролни точки.

В настоящия случай, органът е приел, че срещу оспорващия има издадени и влезли в сила наказателни постановления, въз основа на които на същия са отнети 60 контролни точки за периода 2021г-2025г. В заповедта липсва отбелязване след отнемането на контролните точки водачът с колко контролни точки е останал, както и от кой момент е бил длъжен да върне СУМПС.

Основателно жалбоподател твърди, че последното наказателно постановление №25-4332-013876/24.06.2025г, връчено му на 21.07.2025г фигурира изрично отбелязване, че към

24.06.2025г на водача остават 1 контролна точка. Предвид така отразеното в НП същият е предприел своевременно извършване на необходимите действия за възстановяване до 1/3 от предвидените точки, съгласно чл.158, ал.1, т.1 от ЗДвП, успешно е завършил на 26.07.2025г курс за допълнително обучение съгласно чл.157, ал.3 от ЗДвП, въз основа на който на жалбоподател е издадено Удостоверение за преминато допълнително обучение рег №241/26.07.2025г. В справката картон водач не фигурира отбелязване за възстановяване до 1/3 от предвидените точки, единствено е посочено, че жалбоподател на 25.07.2025г е допуснат при извършена проверка за разрешение за допълнително обучение. В ЗППАМ не се съдържат мотиви за причините, поради които жалбоподател не е признато обучението, какви са доводите за това, както и защо не са му възстановени до 1/3 от предвидените точки съгласно чл.158, ал.1, т.1 от ЗДвП. Отделно от горното в оспорената заповед е отбелязано, че последното НП№25-4332-013876/24.06.2025г, е влязло в сила 09.12.2025г, както и какъв е нормативно определения максимален брой контролни точки. В ЗППАМ не е посочено след влизане в сила на последното НП колко контролни точки е имал водача, защо не са възстановени до 1/3 от тях, липсва отбелязване за това към кой момент не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП, след като са отнети всички контролни точки /кога са отнети те/ и в кой момент е изгубил придобитата правоспособност за управление и е следвало да върне СУМПС в съответната служба на МВР, която го е издала. Видно от съдържанието на последното НП от 24.06.2025г фигурира отбелязване, че след отнемането на 8 контролни точки, на водача остава 1 контролна точка, следователно за жалбоподател при наличие на 1 контролна точка не възниква задължение по чл.157, ал.4 от ЗДвП, защото не са му отнети всички контролни точки, респ. не е изгубил придобитата правоспособност за управление. Налице е противоречие между установеното в ЗППАМ и отразеното в НП – със ЗППАМ се твърди, че жалбоподател е изгубил всички контролни точки след влизане в сила на НП от 24.06.2025г, а в НП от 24.06.2025г след като са му отнети контролен брой точки, фигурира посочване, че на жалбоподател му остава 1 контролна точка.

Освен липсата на мотиви, основание за отмяна по чл.59 от АПК това сочи на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила при постановяването на оспорения акт от гледна точка на изискването по чл. 35 от АПК за изясняване на всички релевантни факти и обстоятелства, обуславя и недоказаност на елемент на административното нарушение, извършването на което е възприето като материалноправно основание за прилагането на процесната ПАМ. В този смисъл допуснатото процесуално нарушение е довело до фактическа, правна и доказателствена необоснованост на направения от правоприлагащия орган извод за наличие на основание за налагане на ПАМ по чл.171, т.4 от ЗДвП по отношение на жалбоподателя.

Съдът намира, че заповедта е незаконосъобразна и защото липсва годно фактическо основание за издаването ѝ. В случая не е доказана и първата изискуема предпоставка за налагане на принудителната административна мярка - загубване на правоспособността, поради отнемане на всички контролни точки, към датата на издаване на оспорената заповед. Видно от приложената по преписката справка за нарушител водач и от представените доказателства за уведомяването на жалбоподател за тях, три от наказателните постановления, а именно НП№22-4332-006013/13.04.2022г, НП №22-4332-014150/27.07.2022г и НП №22-4332-020435/11.10.2022г не са представени доказателства за влизането им в законна сила – липсват разписки за уведомяване на жалбоподател за тях, обстоятелството, че глобите по тях са платени в процесния случай е ирелевантно /по

делото релевантен е не факта на наложеното наказание, а на отнети точки/ в този смисъл Решение №10588/05.08.2014г на ВАС, постановено по адм.д.№16860/2013г/.По отношение НП №23-4332-018984/04.09.2023г е отбелязано, че същото е връчено в условията на чл.58, ал.2 от ЗАНН.Съгласно [чл. 58, ал. 2 от ЗАНН](#) когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.Едновременно с това на цитираното наказателно постановление няма отбелязване в тази връзка, относно ненамиране на жалбоподателя на адреса, както и данни, дали има известен нов адрес. Приложената докладна записка рег№3382р2426 от 12.06.2024г относно посещение на адреса на жалбоподателя е от дата 05.06.2024г на датата на отбелязването за връчване на НП, като отразява неуспешното връчване при посещение на място и осъществен телефонен разговор с лице, представило се за М. П., но липсват доказателства че телефонния номер, на който е извършено уведомяването е ползван от жалбоподател. Поради това съдът прави извод, че не са изпълнени в пълнота изискванията на [чл. 58, ал. 2 от ЗАНН](#), за да може да се приеме, че наказателното постановление е влязло в сила.

Горното налага извод, че НП № 22-4332-006013/13.04.2022г, с което са отнети 6 контролни точки, НП №22-4332-014150/27.07.2022г, с което са отнети 6 контролни точки, НП №22-4332-020435/11.10.2022г, с което са отнети 6 контролни точки и НП №23-4332-018987/04.09.2023г, с което са отнети 8 контролни точки, не са влезли в законна сила, поради което не е налице соченото в оспорената заповед от Началник група към СДВР отдел ПП фактическо основание за прилагане на ЗППАМ, а именно изчерпване на всички контролни точки.

Поради изложеното, съдът приема, че жалбата на М. Л. П. е основателна, тъй като оспорената ЗППАМ е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и не е мотивирана – отменително основание по чл.146, т.2, 3 и 4 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, 67 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001105/06.03.2026г., издадена от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на основание чл.171, т.4 от ЗДвП спрямо жалбоподател е наложена принудителна административна мярка – изземване на свидетелството му за управление на моторно превозно средство №264631005 на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Решението да се съобщи на страните.

СЪДИЯ:

